

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۱/۱۲/۱۱

پوهاند محمد بشیر دودیال

د افغانستان لپاره د پولی سیاست (پالیسی) اهمیت

(لومړۍ برخه)

له بده مرغه دغو ورځو کې هیوادوالو ته د هیواد د اقتصادي وضعیت له امله ډیرې اندېښنې پیدا شوي دي. دوی حق لري چې اندېښنه ولري، دا ځکه چې بشری ټولې فزیولوژیکي اړتیاوې په اقتصادي وضعیت او ثبات پورې تړلي دي. په دې کې خوراک، څښاک، روغتیا او تر ټولو مهمه دا چې د وگړو فردی حیثیت او وقار هم راځي. په بیوزلی او فقر کې خدای ناخواسته راز راز منکرات (غلا، انسانوژنه، دروغ، رشوت، قاچاق، وسله گرځول، اعتیاد...) واقع کیږي، بل مشکل دا دی چې فقر او بیوزلی د راز راز اجتماعي او سیاسي ستونزو لامل گرځي. نن ورځ هیوادونه د زمکې یا قلمرو په وسعت، د پوځ په قوت، لښکر او ایډیالوژي حساب نه کوي، بلکې دا اقتصاد دی چې د یو هیواد او یوملت قوت، استقلالیت او نړیوال دریځ ثابتوي.

له نیکه مرغه افغانستان نور له جنگونو خلاص دی. تیر وخت زموږ تر ټولو لوی مشکل جنگ و. ټولو ویل چې جنگ ختم شوی افغانستان بل مشکل نلري. دا حقیقت و، کله چې جنگ نه وی مور هرڅه لرو: بشری نورو، موسسات، زیربنا، منابع، ښه اقلیم او پانگه. د مدیریت مسئله یی مور پورې اړه لري، که یی وغواړو دا ټول په ښه مدیریت سره ترکیب کړو، ډیر غوړیدلی اقتصاد به مو وی، خو که ددغو منابعو، امکاناتو او ډیر ښه پوتانسیل په لرلو سره سره، مډبر او ملی مدیریت ونه لرو او پالیسی موجوده نه وی شاید، د سولی سره سره به بیا هم د جنگ د دوران په شان مشکلاتو سره مخ یاستو. نو د مدبري اداري پالیسی څه ده؟

پالیسی، پلان او برنامه په هره برخه کې ضروری ده. خو د اقتصاد په برخه کې دوه پالیسیګانې ډیرې مهمې دي: مالی پالیسی او پولی پالیسی.

دغو ورځو کې چې کوم مشکل لومړیتوب لري، هغه پولی پالیسی (Monetary Policy) ده چې طرح کوونکی، تطبیق کوونکی او حامل یی د افغانستان بانک او نور اقتصادي او مالی وسیطونه دي.

د اقتصاد په علم کې پیسې (پول money) او دهغو په اړه د بېلا بیلو پرابلمونو څېړنه یوه په زړه پورې او پیچلي مسئله ده. ځکه پیسې د تبادلې په جریان کې د اجناسو او خدماتو د ارزش د یو معیار په توګه عمل کوي چې د دې اهمیت په دې کې دی چې نه یوازې د تبادلې وسیله او د ارزش معیار دی، بلکې د ذخیرې وسیله، حسابي واحد او د قرضونو د ورکړې وسیله هم ده. د پیسو په هکله یو لوی پرابلم د بیو ټاکل او د بیو ثبات دی، تر څو چې په دې توګه یو مستحکم اقتصاد رامنځته شي. د باثباته اقتصاد لپاره باید پولی مؤثر سیاست تطبیق شي. کله چې یو هېواد مؤثر پولی سیاست تعقیبوي، هلته سرمایهګاران دی ته حاضرېږي چې په تولد کې سرمایهګاري وکړي، ځکه چې د دوی اعتماد حاصل وي. کله چې پولی موفق سیاست تطبیقېږي مؤلدين تشویقېږي، عرضه او تقاضا عادي جریان پیدا کوي. کله چې موفق پولی سیاست جریان ولري، نو د هېواد ملي پیسې په بهر کې لازم ارزش لري او بهرني تجارت کې تعادل ساتل کېږي، خو د دې برخلاف که چېرې یو هېواد کې ناانډولې، ګډوډي او انحطاط پېښ شي، له بده مرغه دا د پیسو په ارزش او د پیسو په دوران بده اغیزه کوي په نتیجه کې انفلاسیون، د پیسو د ارزش ټېټوالی او نور واقع کېږي چې دا په اقتصاد کې لوی پرابلم رامنځته کوي. په نتیجه کې په ملي تولداتو کې کموالی راځي او بهرني تجارت کې کسر واقع کېږي، په پای کې اقتصاد د رکود خواته ځي. دلته لازمه ده پولی سیاست په علمي توګه ترکار لاندې ونيول شي ترڅو بېرته اقتصادي ثبات رامنځته شي. پولی پالیسی یا سیاست داسې تعریفوي:

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولی

Monetary policy یا پولی سیاست هغه وسیله ده چی په هغې سره مرکزی بانک له پولی مقدارونو او د پیسو دسیستم له کنترول څخه کار اخلي.

یا: پولی سیاست د یو هیواد د مرکزی بانک (Central Bank) د تدابیرو هغې مجموعې ته وایی چې د پیسو حجم (Volume of Money) یا نغدی والی (Liquidity) کې تغیر (Changes) راولي اود اقتصادی وضعیت ثبات (Stabilization) راولي.

په پرمختیایي هیوادو کې ځکه مالی او پولی پالیسیو ته اړتیا ده چې له بده دغه د وروسته پاتې هیوادو بالعموم او د افغانستان بالخاصه یو لوی پرابلم د دوی اقتصادی ناوړه حالت او کرکیچن وضعیت دی. په دغو هیوادو کې د پیسو د خرید توان ډیر ټیټ ، انفلاسیون پکې زیات، تجارت یې نامتعادل او د بیو عدم ثبات پکې موجود دی. دغه نواقص (ستونزې) د پولی سیاست په تطبیق سره حل کیدای شي. پولی سیاست هغه مؤثره وسیله ده چې د پیسو ارزش لوړوي، انفلاسیون رفع کوي، قیمتونه ثبات پیدا کوي، بانکونو کې پس اندازونه تشویق کېږي، ذخایر زیاتیري سرمایه‌گذاری صورت نیسي، د حکومت تمویلي قوت زیاتیري، تادیات بڼه صورت نیسي او اقتصاد کې تحرک او مثبت بدلون راځي او دا د دې سبب کېږي چې ملي عاید زیاتوالی ومومي. د پولی سیاست د تطبیق لوی هدف د یو باثباته او وده موندونکي اقتصادی حالت رامنځته کول دي چې دا اصلاً د مرکزي بانک، خو ورسره دمالي بازار او د هیواد د مالیې وزارت له طریقه پرمخ بېول کېږي. د پرمختیایي هیوادو دپولی سیاست د نه لرلو له امله ټول اقتصاد وپارېږي، خو د پالیسی په لرلو سره هم که هغه بڼه تطبیق نشي، له اقتصادی ستونزو سره مخ دي چې هغه دادي:

- A. په بهرني تجارت کې کسر؛ یعنی د دوی د صادراتو اندازه د وارداتو په مقایسه کمه ده،
 - B. د ملي مجموعي تولید (GNP) کمښت؛ په نتیجه کې ملي عاید کم وي،
 - C. بیکاري موجوده وي،
 - D. په تولیدي سکتورونو کې د مؤلدي سرمایې نشتوالی،
 - E. د پس اندازونو او ذخیرو نشتوالی،
 - F. پورورتیا (قرضداري)،
 - G. اقتصادی، سیاسی او اجتماعی عدم ثبات او په خپل ځان عدم اتکا ،
 - H. انفلاسیون او داسې نور مشکلات. په تیره بیا کله چې جامعه له بحرانونو، داخلی کشمکشونو، طبیعی پېښو اوسېلابونو، جنګونو، اعتصابونو، شدیدو سیاسی تضادونو، وچکالي، بی قانونی، د مشروعیت بحران او داسې نورو ناوړه پېښو سره مخامخ شي، نو دغه اقتصادی ستونزې نورې هم زیاتیري. د دې لپاره لازم ده چې دوی یو عاجل پولی سیاست لاس لاندې ونیسي. پولی سیاست د څو لارو پرمخ بېول کیدای شي.
- a. په مارکیټ کې د بیو د ثبات لپاره هلي ځلي،
 - b. د مجدد تنزیل سیاست تطبیق کول،
 - c. د بانکونو په ذخایرو کې بدلون راوستل،
 - d. قوانینو ته درناوی،
 - e. په جامعه کې د عمومي مورال او روحي انگیزو له لارې د ثبات د ټینګولو لپاره هلي ځلي.
 - f. دبانک انقباضی او انبساطی وسایل او ورسره د آزاد بازار فعالیت او مورالیتی.

خو تر ټولو د مخه ضرور ده حکومتونه یو مؤثر پولی سیاست داسې تطبیق کړي چې حالت کنترول لاندې راشي او ملي پیسې خپل ارزش له لاسه ورنکړي او بیې یا قیمتونه دثبات حالت کې وي. پرمختیایي هیوادونه باید دغه ستونزې هم حل کړي:

- a. د پولی مؤسساتو وروسته پاتېوالی اصلاح کړی، مثلاً فعال بانکي سیستم ولری. بانکونه باید خپل وظایف اجرا کړی. دغه هیوادونه باید د مارکیټ پوره شرایط موجود کړي. که له یوې خوا د پیسو دوران سرعت ونه لري له بلې خوا پرته له شهري سیمو په اطرافي سیمو کې اوس هم یا جنس په جنس تبادلې کېږي یا هم خلک د بانکونو او مالی شعباتو سره ډیره رابطه ونه ساتي په دې توګه بانکونه او پولی مؤسسات خپل سیاست ټول هیواد کې سل په سلو کې نشي تطبیقولای. د دې معنا داده چې د دوی اقتصاد باید پولی شي. د بازارونو میکانیزم چې مهمه وسیله ده، په ټولو سیمو کې یو شان حاکمیت نه لري. دغو هیوادو کې ښارونه لږ څه پرمختللي او خلک د مالی مؤسساتو سره لکه بانکي شعبات، بیمو، د پس انداز او نورو سره رابطه او شناخت لري، مګر په کلبوالي سیمو کې د ادول ارتباطات بالکل نشته، نو ځکه د وروسته پاتې هیواد د پولی مؤسساتو اغیزه ډیره ناچیزه ده چې دا د دوي لوی مشکل دی.
- b. د معاملاتې بانکونو ضعیف نقش

له دې کبله چې پولی سیاست مرکزي بانک، د نورو معاملاتې بانکونو له لارې لکه د زراعتي انکشاف بانک، رهنی-تعمیراتی بانک او نورو له طریقه تطبیقوي؛ له بده مرغه پرمختیایي او وروسته پاتې هیوادو کې مرکزي بانک چې د پیسو د نشر وظیفه هم لري نشي کولای خپل سیاست د تجارتي او معاملاتې وسیطونو له لارې عملي کړي، ځکه اصلاً دغه هیواد کې د تجارتي، زراعتي، رهنی او نورو بانکونو نقش ډیر ضعیف دی. مثلاً زمونږ هیواد کې د افغانستان بانک مرکزي بانک دی، به دې سره پشتمني تجارتي بانک، رهنی او تعمیراتي بانک، د کرنی د پرمختیا

بانک، د صنایعو د انکشاف بانک او نور معاملاتي بانکونه دي، مگر د کرنې د پرمختیا بانک، پښتني بانک او نور ډیر لږ مشترکین لری او سرمایه یی هم ناچیزه ده او مراجعین هم نلري، نو نشي کولای په هغو پولي سیاست د ټولني سرتاسر کي تطبیق او عملی شی. خصوصي بانکونه د کمیشن مقابل کي ډیر محدود خدمات ترسره کوی چي اقتصاد کي یی نقش او رول ناچیزه دی.

c. د اقتصادي پروژو نشتوالی یا په هغو کي ستونزي

په یو اقتصاد کي چي بیلابیلی پروژي (انکشافی لوی پروژي، د اوږدې مودې، دلنډې مودې، زودنمره، دخصوصي سکټور، عامه پروژي،...) نه وي، هغه اقتصاد داسی دی لکه ویاله چي اوبه ونلري. دا چي اقتصادي پروژي خصوصاً طویل المدت او انکشافی پروژي په اقتصاد ډیر مثبت اثر لري، له بده مرغه په وروسته پاتي هېوادو کي داسي پروژو ته لازمه سرمایه وجود نه لري. که چیري د دي پروژو لپاره کومه سرمایه او کریدیت پیدا هم شي هغه یا په زود نمره کوچنیو پروژو مصرف کیري او یا هم کوشش کیري هغه سرمایه له هېواده بهر نورو ملکو کي ولگوي. زمونږ هېواد کي هم همدا مثال شته. زمونږ زیاتره سوداگر او سرمایه داروپه نورو ملکو کي خپله پانگه په کار اچولي چي دا د پولي سیاست د تطبیق په برخه کي یو غټ مشکل دی.

d. په حکومتونو بی اعتمادی

په وروسته پاتي هېوادو کي د اقتصادي او اجتماعي گډوډیو سره یوځای سیاسي ثبات هم نه وي. حکومتونه یو بل پسې بدلیري؛ د دي بدلون په نتیجه کي پالیسي او پلانونه هم بدل شي، په نتیجه کي پروژي هم نیمگري پاتي شي، نو کله چي سیاسي ثبات او استقرار نه وي طبعاً د پولي سیاست استقرار هم ناممکن کیري. زمونږ هېواد هم بی ثباتی سره مخ دی. ځیني خلک په خپلو پیسو د هغو په چلند هم بی اعتباره دی ځکه دایماً نوسانات موجود دی چي د پیسو دایمي نوسانات په خپله پولي سیاست ناکامه کوي. دا کار په راتلونکي کي د پیسو ډیپریډلو توان ته زیات توان اړوي، نو کله چي خلک په خپلو داخلي پیسو، په بانکي سیستم او حکومت بی اعتماد وي، کوبښن کوي یا ډالر وپیری یا سره زر، خو د تولید برخه کي سرمایه گزاری او پس انداز نه کوي.

e. اداري فساد او ناکاره حکومتولۍ: بالعموم پرمختیایی او وروسته پاتي دولتونه ضعیف او فاسد حکومتونه لری، چي لازم خدمات نه ارائه کوی او اصلاً له علمی اداري او سالم مدیریت سره ناشنا دی. تیب مهارتونه، د علمی څیړنو نشتوالی او د اجتماعی او بشري سرمایه ضعف یی بل مشکل دی.

f. ضعیف صنعت

وروسته پاتي هېواد کي صنعت چي اقتصادي انکشاف کي مهم نقش لري، ډیر دی په نیجه کي صنایع ملی تولید کي اجناس او خدمات نه شي علاوه کولای، نو ځکه ملي عاید کم وي کله چي ملي عاید کم وي، نو طبعاً د پولي سیاست تطبیق نه شي کیدای او چي ښه پولي سیاست نه وی صنایع وده نه کوی. دا متحولین یوډبل دلیل او مدلول هم دي. مور په یوشمیر ولایاتو لکه کابل، هرات، کندهار، مزار، بغلان او جلال اباد کي صنعتی پارکونه او ځیني د حساب وړ صنایع لکه لاسی صنعت، د بعضی سبو، میوو او بوټو پروسس، چران روزنه، د کبانو اوشاتوتولید، مرمر او ماربل، سمند او داسي نور لرل، چي هغه هم یا د بی ثباتی او نامنی او د بریښنا دستونزو یا د خامو موادو د قیمت کیدو او د تجربه لرونکو او ماهرو کارکوونکو د تښتني له امله ودریدل.

g. د حکومتی پلانونو او اقتصادي وضعیت نامعلومالی:

طبعاً هره اقتصادي پالیسي، انکشافی پروژي، سرمایه گزاری، د مارکیټ حالت او نور ټول د دولتي واضحه پلانونو په رڼا کي پرمخ ځي چي په پرمختللو هېوادو کي په پرله پسې توگه منظم اقتصادي پلانونو طرح او یو په بل پسې تطبیق کیري. پرمختللو هېوادو کي د اقتصادي پلانونو منځ کي قطعاً وقفه او ځنډ نه پېښیري، نو ځکه هره برنامه موافقه وي. له هغي جملې پولي سیاست هم په دوامداره توگه تطبیق کیري. حال دا چي وروسته پاتي هېوادو کي پلانونه یا هم موجود نه وي یا مبهم وي چي خلک او حتی خپله ادارات او محلی ارگانونه یی نه شي درک کولای او څوک د پلان په اهمیت نه پوهیري، یا هم یو حکومت چي کوم پلان جوړ کړي، کله چي دا بل ورباندې راشي، تیر پلانونه ټول نیمگري شی، نو دا د پولي سیاست لپاره لوی مانع او مشکل دی. افغانستان کله د(فصل ناتمام امان الله خان)، کله د(فصل ناتمام سردار محمد داودخان) او اوس به لا د(فصل ناتمام غني) نارې وهی، دی حالت کي ثبات او دوام نشي راتلای.

h. د اجتماعی سازمانونو ضعیفوالی

پرمختللو هېوادو کي د بیمی سازمانونه، کارگري اتحادیې، کوپراتیفونه او نور اجتماعي سازمانونه ډیر فعال دی دوی له یوې خوا له خلکو سره مرسته کوي او له بلې خوا د حکومت دپلانونو او سیاستونو تطبیق کي مرسته کوي. بالمقابل د تولیدکوونکو ځواکونو له حقوقو هم دفاع کوي. وروسته پاتي هېوادو کي دا ډول سازمانونه نشته، نو ځکه د پولي سیاست تطبیق نیمگري پاتي کیري.

i. مالي ضعف

په وروسته پاتې هېوادو کې پېسې قوي پشټوانه نه لري، اسعاري بودیجه ثابته نه وي، حکومت تل پوروری وي. آن دا چې د تادیاتو بېلانس معلوم نه وي، نو ځکه حکومت په هېڅ صورت د داسې ضعف په صورت کې پولې پالیسي په داخل کې نشي تطبیقولای. ځکه دوی د بهرني تکتانې، د بین المللی مارکیټ او قرضه ورکونکو فشار لاندې وي نو کله چې د هغو شرایط پوره کول غواړي په داخل کې پولې پالیسي نه شي تطبیقولای، نو د دوی پېسې د نورو اسعارو مقابل کې تیب ارزش کې ساتل کېږي.

د مارکیټ له وضعیت څخه د مؤلدينو بې خبري وروسته پاتې هېوادو کې اکثر خلک په کره بوخت دي. د کرني مؤلدين ټول بېسواده له مارکیټ څخه بې خبره او له قېمتونو بې اطلاع وي. تکنالوژي بې وروسته پاتې او کوپراتیفونه نلري، دوی خپل توليد د تقاضا سره نشي عیارولای. دوی د مارکیټ چارو ته کمه علاقه ښکاره کوي، نو ځکه پولې سياست نشي تطبیق کېدای ځکه د بازار وضعیت او له هغه څخه معلومات لرل د پولې سياست لپاره مهمه وسیله ده. دې هېوادو کې د بازار سياست ډیر ناچیزه او ناممکن دی.

په وروسته پاتې هېوادو او له هغې جملې افغانستان کې د پولې سياست د تطبیق د بڼه کېدو امکانات:

هغه وروسته پاتې هېوادونه چې اقتصادي کرکچن او ناوړه حالت لري دوی باید داسې تحرک رامنځته کړي چې د پولې مناسب سياست غوره کول او تطبیق کول ورته ممکن شي. د دې لپاره لازمه ده چې:

A. باید یوه فعاله او مؤثره اداره رامنځته کړي چې د قاطعو او مثبتو اجراتو صلاحیت او واک ولری او ترټولو مهمه داده چې منظم او اقتصادي رشد ته پام وکړي.

B. دغه هېوادونه باید اقتصادي پلانونه طرح او په عملي توګه یې موفقانه د تطبیق هڅې وکړي.

C. باید اقتصادي ادارې لکه بانکونه د مالي وزارت او نورو کې ژور اصلاحات راولي

D. باید معاملاتی بانکونه فعال شي او مؤلدين، صنعتکاران، تجاران، بزگران، ملي سرمایه داران ورته جلنت او دهغوی پانګه هغو کې پس انداز او د ملي اقتصاد دوران کې ولوېږي. په دې توګه باید راکده پانګه په دوران کې راولي او سرمایهګذاری زیاتوالی ومومي، په دې ډول د GNP زیاتوالی دې نېر عاید (PCI) د زیاتوالي سبب کېږي دا په خپله د توليد د زیاتوالي، د استخدام د بڼه کېدو، د صادراتو د زیاتوالي او د مارکیټ د حالت د بڼه کېدو باعث کېږي. کله چې د مارکیټ حالت بڼه شو، ټول اقتصاد پولی کېږي، نو پولې سياست خودبخوده تطبیق کېږي

E. باید د خلکو د پوهې سطحه اوچته شي،

F. باید هغه روحی عوامل له منځه یووړل شي چې د انفلاسیون لامل ګرځي،

G. د تور بازار، قاچاق، جعلی پیسو، احتکار، ډمپنګ، له مالیاتو د تېښتې او داسې نورو غیر قانونی او جرمی فعالیتونو مخه ونیول شي،

H. له ملی او داخلی پیسو سره د نورو پیسو د چلند مخه ونیول شي،

I. داخلی تولید هڅول او د داخلی او خارجی پانګې جذب ته توجه، صادرات تشویق او خصوصی سکتور بڼه حمایت او رهبري شي،

J. د لکسو او غیر ضروری اجناسو واردول بندشي،

K. باید انکشافی پروژې طرح او تطبیق شي. (بحث دوام لري).